

فضیلت میهمان بر میزبان

روزی نزد امام جعفر صادق علیه السلام نام گروهی از مسلمانان برده شد. و من گفتم: سوگند به خدا، من شب ها شام نمی خورم، مگر آن که دو یا سه نفر از این افراد با من باشند؛ و من آن ها را دعوت می کنم و می آیند در منزل ما غذا می خورند.

محمد بن قیس حکایت کند:

روزی نزد امام جعفر صادق علیه السلام نام گروهی از مسلمانان برده شد. و من گفتم: سوگند به خدا، من شب ها شام نمی خورم، مگر آن که دو یا سه نفر از این افراد با من باشند؛ و من آن ها را دعوت می کنم و می آیند در منزل ما غذا می خورند.

امام صادق علیه السلام به من فرمودند: فضیلت آن ها بر تو بیشتر از فضیلتی است، که تو بر آن ها داری.

اظهار داشتم: فدایت شوم، چنین چیزی چطور ممکن است؟!

در حالی که من و خانواده ام خدمتگذار و میزبان آن ها هستیم؛ و من از مال خودم به آن ها غذا می دهم؛ و پذیرائی و انفاق می کنم!!

حضرت صادق علیه السلام فرمود: چون هنگامی که آن ها نزد تو می آیند، از جانب خداوند همراه با رزق و روزی فراوان میهمان تو می شوند و زمانی که خواستند بیرون بروند، برای تو رحمت و آمرزش به جا خواهند گذاشت.

در باره پذیرایی از مهمان از ایشان روایت شده است که: "هرگاه برادرت ناخوانده بر تو وارد شد، همان غذایی که در خانه داری برایش بیاور و هرگاه او را دعوت کردی در پذیرایی از او خودت را به زحمت بینداز." (محاسن)

امام صادق فرمودند: "مکارم ده تاست: اگر می توانی آنها را داشته باش...: استقامت در سختی ها، راستگویی، امانتداری، صلح رحم، میهمان نوازی، اطعام نیازمند، جبران کردن نیکی ها، رعایت حق و حرمت همسایه، مراعات حق و حرمت رفیق و در رأس همه، حیا." (غررالحکم)

ابن ابی یعفور: در خانه امام صادق علیه السلام میهمانی دیدم. روزی او برای انجام کاری برخاست. حضرت به او اجازه ندادند و شخصاً آن کار را انجام دادند و فرمودند: رسول خدا صلی الله علیه و آله از به کار گرفتن میهمان، نهی فرموده است.

(اصول کافی)